

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 19Pc/4/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120207115
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Bačová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2021:3120207115.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín v konaní pred sudkyňou JUDr. Máriou Bačovou v právnej veci navrhovateľky: R. F., rod. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P. XX, P. nad F., zastúpená: JUDr. Soňa Suchánová, advokát, so sídlom Partizánska 7571/58, Trenčín, a manžela navrhovateľky: R. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P. XX, P. nad F., o rozvod manželstva, takto

rozhodol:

I. Súd manželstvo účastníkov konania R. F., rod. F., nar. XX.XX.XXXX a R. F., nar. XX.XX.XXXX, uzavreté dňa XX.XX.XXXX v M., zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu M., vo zväzku - neuvedený, ročník XXXX, na strane XX, pod poradovým číslom XX r o z v á d z a.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Navrhovateľka sa návrhom, doručeným tunajšiemu súdu dňa 09.10.2020, domáhala rozvodu manželstva, ktoré bolo uzavreté medzi účastníkmi konania dňa 22.05.1982. Navrhovateľka uviedla, že s manželom uzatvorili manželstvo na základe vzájomnej citovej náklonnosti po cca 1-ročej známosti. Z manželstva pochádzajú dve deti, ktoré sú t.č. už plnoleté. 2 19Pc/4/2020

Podľa navrhovateľky bolo manželstvo spočiatku harmonické, neskôr po narodení druhej dcéry S. sa objavili v manželskom zväzku prvé vážne nehody a navrhovateľka vníma, že manžel sa povahovo zmenil, stal sa voči nej direktívnym a prestal ju vnímať ako rovnocenného partnera v manželskom zväzku, pričom ju ponižuje hrubými vulgárnymi pomenovaniami. Konfrontácie nie sú len na verbálnej úrovni, ale aj v rovine opakovaných fyzických atakov, posledný závažný sa odohral v septembri 2020 s tým, že svedkom bola maloletá vnučka, ktorú má navrhovateľka rozhodnutím Okresného súdu Trenčín, č. k. 31P/331/2013-50 zo dňa 22.04.2014 zverenú do náhradnej osobnej starostlivosti, a ktorá žije s manželmi - starými rodičmi v spoločnej domácnosti. Navrhovateľka uviedla, že hoci s manželom stále formálne žijú v jednej domácnosti, dlhodobejšie spoločne nehospodária. Navrhovateľka poukázala na to, že prekonala 2 vážne gynekologické operácie, avšak v intímnom živote jej manžel nebral na predmetné ohľad. Navrhovateľka uviedla, že cca posledných 5 rokov spoločne s manželom riadne nekomunikujú, netrávajú spoločný voľný čas, spoločne intímne nežijú cca 2 roky. Navrhovateľka ďalej uviedla, že v rámci partnerského vzťahu sú medzi nimi dlhoročné vzájomné výrazné osobné názorové rozdiely na základné životné hodnoty, neprekonateľné rozdielne názory na fungovanie manželského zväzku, čo viedlo k trvalému citovému odcudzeniu. Navrhovateľka poukázala na to, že s manželom majú úplne iné priority, záujmy, ako aj názorové hodnoty, pričom ich manželstvo je dlhodobejšie, t.j. minimálne posledných 10 rokov len formálnym zväzkom, ktorý neplní svoj spoločenský význam a účel a niet žiadnej nádeje na obnovenie ich manželského spolužitia.

2. Manžel navrhovateľky sa k návrhu na rozvod manželstva písomne nevyjadril.

3.1 Súd na prejednanie veci nariadil pojednávanie na deň 17.05.2021, na ktoré sa dostavila právna zástupkyňa navrhovateľky a manžel navrhovateľky. Navrhovateľka sa na pojednávanie nedostavila,

príčom právna zástupkyňa navrhovateľky neúčast' navrhovateľky na pojednávaní ospravedlnila a uviedla, že navrhovateľka súhlasí, aby sa konalo v jej neprítomnosti. Súd preto pojednával v neprítomnosti navrhovateľky. Na pojednávaní súd vykonal dokazovanie výsluchom manžela navrhovateľky a oboznámením podstatného obsahu listín, a to sobášneho listu a potvrdenia o poslednom spoločnom pobyte manželov. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázaný nasledovný skutkový stav:

3.2 Účastníci konania uzavreli manželstvo dňa XX.XX.XXXX v M., ktoré manželstvo trvá. Manželstvo je zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu M., vo zväzku - neuvedený, ročník XXXX, na strane XX, pod poradovým číslom XX. U navrhovateľky ide o prvé manželstvo, u manžela navrhovateľky o druhé manželstvo. Z manželstva účastníkov konania pochádzajú dve plnoleté deti. Obaja manželia sú štátni občania SR. Posledné spoločné bydlisko účastníkov konania je v P. nad F., čím je daná miestna príslušnosť tunajšieho súdu na rozhodovanie vo veci rozvodu manželstva.

3.3 Právna zástupkyňa navrhovateľky na pojednávaní uviedla, že navrhovateľka na podanom návrhu trvá a zotráva na všetkých dôvodoch, ktoré boli uvedené v písomnom návrhu, ktorý bol doručený súdu. Od podania návrhu nastala zmena v tom, že manželia už nežijú v spoločnej domácnosti, pretože navrhovateľka sa odsťahovala do nájomného bytu spolu so svojou vnučkou, ktorú má zverenú do náhradnej osobnej starostlivosti. Navrhovateľka nemá záujem o obnovenie manželského spolužitia. 3 19Pc/4/2020

3.4 Manžel navrhovateľky na pojednávaní uviedol, že s návrhom na rozvod manželstva súhlasí. Nesúhlasil však s tvrdeniami navrhovateľky o tom, ako sa k nej mal správať, keďže navrhovateľka nemá žiadne potvrdenie od lekára, ani od policajtov o tom, že by sa k nej správal tak, ako uviedla v návrhu na rozvod manželstva. Podľa manžela navrhovateľky s navrhovateľkou žili bežným životom. Po narodení vnučky, ktorú má navrhovateľka v náhradnej osobnej starostlivosti, sa však ocitol na vedľajšej koľaji. Uviedol, že sa aj snažil, ale s manželkou majú rozdielne názory na fungovanie v bežnom, ako aj v manželskom živote. Ďalej uviedol, že z jeho pohľadu dochádzalo zo strany navrhovateľky aj k zbytočným provokáciám. Zároveň potvrdil, že s navrhovateľkou nežijú v spoločnej domácnosti a že táto sa aj s vnučkou odsťahovala. Manžel navrhovateľky sa vyjadril tak, že sa nechcel rozvádzať, ale keď sa manželka chce rozviešť, on s rozvodom súhlasí.

4.1 Podľa § 22 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o rodine“) k zrušeniu manželstva rozvodom možno pristúpiť len v odôvodnených prípadoch.

4.2 Podľa § 23 ods. 1, 2, 3 Zákona o rodine súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviešť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia. Súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi, a pri rozhodovaní o rozvode na ne prihliada. Súd pri rozhodovaní o rozvode vždy prihliadne na záujem maloletých detí. Súd pri posudzovaní miery rozvratu vzťahov medzi manželmi prihliada na porušenie povinností manželov podľa § 18 a 19.

4.3 Podľa § 18 Zákona o rodine manželia sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach. Sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie.

4.4 Podľa § 19 ods. 1 Zákona o rodine o uspokojovanie potrieb rodiny založenej manželstvom sú povinní starať sa obidvaja manželia podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Uspokojovaním potrieb rodiny je aj osobná starostlivosť o deti a domácnosť.

4.5 Podľa § 1 ods. 2 Zákona o rodine účelom manželstva je vytvoriť harmonické a trvalé životné spoločenstvo, ktoré zabezpečí riadnu výchovu detí.

5.1 V prejednávanej veci súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že v prípade účastníkov konania sú splnené hmotnoprávne podmienky dané zákonom pre rozvod manželstva. Súd mal za preukázané, že manželstvo účastníkov konania je vážne a trvalo rozvrátené. Hĺbka rozvratu spočíva v tom, že manželia nežijú v spoločnej domácnosti, spoločne nehospodária, intímne sa nestýkajú, riadne nekomunikujú. Príčiny rozvratu manželstva videl súd v značnej rozdielnosti pováh oboch manželov, v rozdielnych názoroch na fungovanie manželského zväzku, a v iných životných prioritách. Za takéhoto stavu je potom podľa názoru súdu manželstvo účastníkov konania len formálnym zväzkom, ktorý neplní svoje funkcie ani účel, ktorým je vytvorenie harmonického a trvalého životného spoločenstva, ktoré má zabezpečiť riadnu výchovu detí. Z manželstva účastníkov konania pochádzajú dve deti, ktoré sú už plnoleté, teda účel riadnej výchovy detí si manželstvo už naplnilo. Vychádzajúc zo základných 4 19Pc/4/2020

zásad manželstva, kedy muž a žena majú v manželstve rovnaké postavenie, sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie, dospel súd k záveru, že manželstvo navrhovateľky a manžela navrhovateľky tieto zásady nespĺňa a tiež neplní žiadnu zo svojich funkcií, za účelom ktorých bolo vytvorené. Podľa skutočností uvedených navrhovateľkou v návrhu na rozvod manželstva, prvé problémy v manželstve začali vznikáť už v minulosti, keď sa podľa navrhovateľky manžel povahovo zmenil, stal sa voči nej direktívnym a prestal ju vnímať ako rovnocenného partnera. Tento stav teda nie je možné označiť len za krátkodobú manželskú krízu, ktorú by manželia ešte mohli prekonať, a to najmä za situácie, keď navrhovateľka vyjadrila jednoznačný nezáujem o obnovenie manželského spolužitia a ďalšie trvanie manželstva. Manžel navrhovateľky sa vyjadril tak, že keď manželka nemá záujem o obnovenie manželského spolužitia a chce sa dať rozviesť, on s rozvodom súhlasí. Za týchto okolností mal súd za to, že vzťahy medzi manželmi sú tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia.

5.2 Súd považuje za potrebné zdôrazniť, že manželstvo je dobrovoľným zväzkom muža a ženy, poslaním ktorého je spolužitie vo vzájomnej zhode, porozumení s cieľom vytvoriť zdravé a harmonické spoločenstvo pre všetkých, ktorých sa dotýka. Žiadneho z manželov nemožno spravodlivo prinútiť, aby v rozpore s jeho vôľou bol nútený žiť vo zväzku, ktorý ho citovo nenapĺňa, ktorý je formálny, neplniaci si svoje funkcie, teda neplniaci si účel, pre ktorý bolo toto spoločenstvo uzatvorením manželstva založené. Jednoznačný a rozhodný postoj navrhovateľky, ktorá už ďalej nemieni zotrvať v manželstve je sám o sebe znakom trvalého rozvratu vzťahov, a teda dôvodom na rozvod manželstva.

5.3 Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam súd manželstvo účastníkov konania rozviedol.

6. Podľa § 52 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“) žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

7. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. V mimosporových konaniach je v zásade vylúčený nárok na náhradu trov konania, pričom súd nezistil naplnenie žiadnej z výnimiek upravených v § 53 až 55 CMP, v dôsledku ktorej by bolo odôvodnené priznať nárok na náhradu trov konania jednému účastníkovi konania voči druhému.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trenčín, písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, uvedenie spisovej značky konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). 5 19Pc/4/2020

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci. Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní. V odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy.

Manžel, ktorý pri uzavretí manželstva prijal priezvisko druhého manžela ako spoločné priezvisko, môže do troch mesiacov po právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva matričnému úradu oznámiť, že prijíma opäť svoje predošlé priezvisko. Manžel, ktorý pri uzavretí manželstva prijal priezvisko druhého manžela ako spoločné priezvisko a zároveň si ponechal v poradí uvedené ako druhé priezvisko svoje predošlé priezvisko, môže do troch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva matričnému úradu oznámiť, že upúšťa od používania spoločného priezviska.